

ПО СТЬПКИТЕ НА ПРЕДЦИТЕ В ЛИТЕРАТУРНИЯ АТЛАС „ЖИВОПИСНА БЪЛГАРИЯ“

Ванина Манолова
Софийски университет „Св. Климент Охридски“ (България)

IN THE FOOTSTEPS OF OUR FOREBEARS
IN THE *PICTURESQUE BULGARIA* LITERARY ATLAS

Vanina Manoilova
Sofia University St. Kliment Ohridski (Bulgaria)
vanina1356@abv.bg

На 11 май в библиотека „Филологии“ на Софийския университет бе представен литературният атлас „Живописна България“. Атлас, съчетаващ в себе си парченца от българската литературна история, обрисувана както от чуждестранни студенти българи, така и от родни.

Откриването на събитието започна с встъпителни думи на проф. д.ф.н. Любка Липчева-Пранджева – един от ръководителите на академичната програма и съставители на сборника, заедно с проф. д-р Благовест Златанов. Тя изрази гордостта си чрез отправените благодарности към Президентството и МОН за финансирането на идеята, към научните ръководители от всеки екип, както и към всеки, ангажиран с осъществяването на международния проект.

След това беше представен един от рецензентите – проф. Николай Чернокожев, който започна речта си, като изрази впечатленията си от създаденото книжно издание. Речта му представляваше широко и изчерпателно проследяване на многоезичните литературни маршрути и на авторите, включени в тях. Проф. Чернокожев изрази надеждата си за продължаването на проекта, който съчетава дейността на екипи от различни страни.

Следващият, който се включи, бе проф. Людмил Димитров, който подходи към своята реч хумористично и сподели, че „може да не се родиш в България, но да чувстваш

България като своя родина“. Той призна, че без труда на хората и организациите, които стоят зад този проект, нищо от направеното не би могло да се постигне: „Открих Словения през България, а моите студенти неведнъж признават, че са преоткрили България чрез словото“. Своето слово проф. Димитров завърши, като заяви, че „България е пъзел, от който не всичко знаем, но се надявам вие да продължите да го запълвате“.

След изразената мотивация за по-нататъшни успехи и реализирани проекти от страна на двамата професори думата бе дадена на други участници. Първи се изказаха представителите на Варшавския университет (Елиза Маркевич и Лукаш Вацлавек), защото, както проф. д.ф.н. Любка Липчева-Пранджева каза: „Във Варшава българистиката не само устоява, но и се гордее с отличници“. Участниците споделиха, че при избора на теми и текстове са наблегнали върху автори, близки до Полша, и че благодарение на новите преводи от български на полски успяват да достигат по-близо до същината на дадено произведение.

Д-р Ася Асенова – научен ръководител на екипа от Венеция – бе следващата, която сподели щастието си от преводите на своите студенти от български на италиански език. Лука Молинари и Николета Кадето прочетоха стихотворението на Мара Белчева “Когато бях...” първо на български, а след това и на родния си език. Представителят на екипа от Виена – Жасмин Дегенхарт – прочете стихотворението на Блага Димитрова „Направи си сам бяла лястовица“ също първо на български, а след това представи своя превод на немски език.

Гл. ас. д-р Надежда Стоянова – научен ръководител на софийския екип заедно с гл. ас. д-р Сирма Данова – представи литературния маршрут, обрисуван от българските участници. Една от студентките от Софийския университет – Ива Анастасова – сподели впечатленията си, както и изненадата си от пътуващата конференция, на която чуждестранните студенти непрекъснато и с желание са общували на български език.

Към края на срещата имаше възможност за обсъждания и споделяне на мнение от научните ръководители и гости, сред които бе и г-н Пламен Славов. Първа взе думата г-жа Йонкова – представител от Президентството на Република България, която изрази позицията си за проекта, който според думите ѝ не може да бъде разбран от всеки, а от духовни лица, свързани с историята и литературата на България. Своите искрени благодарности отправи към доц. д-р Надя Чернева, която от самото начало д.ф.н. Любка Липчева-Пранджева посочва като ангел хранител.

ПО СТЬПКИТЕ НА ПРЕДЦИТЕ...

„Българските професори дойдоха при мен не като преподаватели, а като посланици.“ – сподели доц. д-р Чернева. „Всеки от вас има мисия, която се надявам да продължава да расте. На този ден са важни две качества – умението за благодарност и смелост. Този атлас е от редките издания, които съчетават в себе си иновация и академичност. Това е огромно постижение на международната българистика.“

Последният взел думата – доц. д-р Благовест Златанов – отправи благодарности към редакторите, за които това е „принцип на споделеното знание, но впоследствие и на любов.“

Събитието приключи с желание и стимул за нови постижения и срещи, за да се докаже, че литературата няма граници, тъй като тя е несравнимо богатство, достъпно на всеки език и за всяка култура.